

Dziennik Urzędowy L 140

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

30 maja 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 470/2008 z dnia 26 maja 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w zakresie przesunięcia pomocy w odniesieniu do tytoniu na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego w latach 2008 i 2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w zakresie finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 471/2008 z dnia 29 maja 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 472/2008 z dnia 29 maja 2008 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowych statystyk w zakresie pierwszego roku bazowego, jaki ma być zastosowany w przypadku szeregów czasowych w NACE Rev. 2 oraz, w przypadku szeregów czasowych sprzed 2009 r., które będą przekazywane według NACE Rev. 2, w zakresie poziomu szczegółowości, formy, pierwszego okresu odniesienia i okresu odniesienia ⁽¹⁾** 5
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2008 z dnia 29 maja 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dostosowania kodów CN niektórych substancji zubożających warstwę ozonową i mieszanin zawierających substancje zubożające warstwę ozonową** 9
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 474/2008 z dnia 29 maja 2008 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 11
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 475/2008 z dnia 29 maja 2008 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym 13
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 476/2008 z dnia 29 maja 2008 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 477/2008 z dnia 29 maja 2008 r. stanowiące o nieudzielaniu zamówienia na cukier biały w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2007.....	16
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 478/2008 z dnia 29 maja 2008 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywozonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	17

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/400/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie programu pomocy państwa C 28/07 (ex NN 33/07), który Włochy zamierzały zrealizować na rzecz inwestycji w regionach o niekorzystnych warunkach gospodarowania (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 831) ⁽¹⁾....

2008/401/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny w odniesieniu do szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty

Europejski Bank Centralny

2008/402/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie procedur akredytacji bezpieczeństwa dla producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro (EBC/2008/3)

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2008/403/WPZiB z dnia 29 maja 2008 r. zmieniające wspólne działanie 2007/805/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 470/2008

z dnia 26 maja 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w zakresie przesunięcia pomocy w odniesieniu do tytoniu na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego w latach 2008 i 2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w zakresie finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 110j rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽²⁾, ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego niektóre rozporządzenia, pomoc w odniesieniu do tytoniu przyznawana jest rolnikom produkującym surowiec tytoniowy w odniesieniu do lat zbiorów 2006–2009.
- (2) Artykuł 104 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽³⁾ stanowi, że Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy jest finansowany, w odniesieniu do lat kalendarzowych 2006 i 2007, poprzez przesunięcie określonej kwoty pomocy w odniesieniu do tytoniu zgodnie z art. 110m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Finansowanie Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego zawsze odbywało się poprzez przesunięcie części środków pomocy w odniesieniu do tytoniu. Podobne przesunięcie środków w latach kalendarzowych 2006 i 2007 zaproponowano początkowo w sytuacji, gdy okazało się, że – wraz

z włączeniem sektora tytoniu do systemu płatności jednolitych – tymczasowa pomoc w odniesieniu do tytoniu miała być również wypłacana w tych samych latach. Rozporządzenie Rady (WE) nr 864/2004 ⁽⁴⁾ ostatecznie rozszerzyło stosowanie pomocy w odniesieniu do tytoniu na lata 2008 i 2009, nie wydłużając jednak odpowiednio okresu finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego poprzez zmniejszenie pomocy w odniesieniu do tytoniu.

- (3) Działania te cieszą się dużym powodzeniem i stanowią pozytywny przykład współpracy między działaniami polityki w zakresie rolnictwa i polityki zdrowia. Aby zapewnić ciągłość tych działań oraz zważywszy, że finansowanie funduszu zawsze odbywało się poprzez przesunięcie środków pomocy w odniesieniu do tytoniu, właściwe jest przeniesienie do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego kwoty odpowiadającej 5 % pomocy w odniesieniu do tytoniu przyznanej na lata kalendarzowe 2008 i 2009.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i rozporządzenie (WE) nr 1234/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 art. 110m otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 110m

Przeniesienie na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

W roku kalendarzowym 2006 kwota równa 4 % i w roku kalendarzowym 2007 kwota równa 5 % pomocy przyznanej zgodnie z niniejszym rozdziałem przeznaczana jest na finansowanie działań informacyjnych w ramach Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2075/92.”.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 20 maja 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 293/2008 (Dz.U. L 90 z 2.4.2008, s. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 361/2008 (Dz.U. L 121 z 7.5.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, s. 48.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 art. 104 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do lat kalendarzowych 2006, 2007, 2008 i 2009, zgodnie z art. 110m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 471/2008**z dnia 29 maja 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 maja 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	101,3
	MK	43,5
	TN	105,3
	TR	71,2
	ZZ	80,3
0707 00 05	MK	30,3
	TR	118,2
	ZZ	74,3
0709 90 70	TR	100,3
	ZZ	100,3
0805 10 20	EG	35,0
	IL	65,9
	MA	51,4
	TN	91,4
	TR	73,6
	US	66,7
	ZA	97,5
	ZZ	68,8
0805 50 10	AR	137,0
	IL	134,6
	TR	149,9
	US	127,1
	UY	61,8
	ZA	113,8
	ZZ	120,7
0808 10 80	AR	97,3
	BR	86,2
	CA	61,8
	CL	97,2
	CN	85,8
	MK	65,0
	NZ	109,8
	TR	65,0
	US	121,8
	UY	77,6
	ZA	81,3
	ZZ	86,3
0809 20 95	TR	532,1
	US	508,1
	ZZ	520,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 472/2008

z dnia 29 maja 2008 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowych statystyk w zakresie pierwszego roku bazowego, jaki ma być zastosowany w przypadku szeregów czasowych w NACE Rev. 2 oraz, w przypadku szeregów czasowych sprzed 2009 r., które będą przekazywane według NACE Rev. 2, w zakresie poziomu szczegółowości, formy, pierwszego okresu odniesienia i okresu odniesienia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

w NACE Rev. 2 oraz, w przypadku szeregów czasowych sprzed 2009 r., które będą przekazywane według NACE Rev. 2, poziom szczegółowości, formę, pierwszy okres odniesienia i okres odniesienia.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 lit. k) i l),

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1165/98 ustanawia wspólne ramy tworzenia krótkoterminowych statystyk Wspólnoty dotyczących cyklu koniunkturalnego. Zakres tych statystyk jest zdefiniowany poprzez odniesienie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (NACE Rev. 1)⁽²⁾.

Pierwszym rokiem bazowym, jaki ma być zastosowany w przypadku krótkoterminowych statystyk, do których odnosi się rozporządzenie (WE) nr 1165/98 i które mają być przygotowywane przy użyciu NACE Rev. 2, jest rok 2005 (rok 2006 dla D-310).

Artykuł 2

(2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych, krótkoterminowe statystyki, do których odnosi się rozporządzenie (WE) nr 1165/98, mają być przygotowywane przy użyciu NACE Rev. 2 od dnia 1 stycznia 2009 r.

1. Szczegółowe wymagania dotyczące poziomu szczegółowości, formy, pierwszego okresu odniesienia i okresu odniesienia dla szeregów czasowych sprzed 2009 r., które będą przekazywane według NACE Rev. 2, są określone w załączniku.

(3) Zgodnie z art. 17 lit. k) i l) rozporządzenia (WE) nr 1165/98 należy określić pierwszy rok bazowy, jaki ma być zastosowany w przypadku szeregów czasowych

2. Szeregi czasowe opracowane zgodnie z wymogami, o których mowa w ust. 1, są przekazywane Komisji (Eurostatowi) w następujący sposób:

a) w przypadku zmiennych miesięcznych, nie później niż odpowiadające im dane odnoszące się do stycznia 2009 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.6.1998, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 24.10.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006.

b) w przypadku danych kwartalnych, nie później niż odpowiadające im dane odnoszące się do pierwszego kwartału 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Szczegółowe wymogi dla szeregów czasowych sprzed 2009 r., które będą przekazywane według NACE Rev. 2

Poziom szczegółowości, według którego mają być przekazywane indywidualne zmienne, jest taki sam, jak poziom określony w sekcjach f) odpowiednio załączników A, B, C i D do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 (zwanego dalej „rozporządzeniem KS”).

Forma, w jakiej mają być przekazywane indywidualne zmienne, jest taka sama, jak ta określona w sekcjach d) odpowiednio załączników A, B, C i D do rozporządzenia KS.

Poniższa tabela wskazuje pierwszy okres odniesienia, za który należy przekazać indywidualne zmienne według NACE Rev. 2. Wszystkie daty zostały zapisane w formacie mm/rrrr dla danych miesięcznych oraz kw/rrrr dla danych kwartalnych.

Zwłaszcza w załączniku D (Pozostałe usługi) rozporządzenia KS wprowadzenie NACE Rev. 2 wymaga dostępności bardziej szczegółowych danych niż te wymagane w poprzednim NACE lub danych dotyczących indywidualnych działań nieobjętych ST przed wprowadzeniem NACE Rev. 2. W takich przypadkach, w których dodatkowo nie jest możliwe opracowanie danych szacunkowych dobrej jakości, zainteresowane państwa członkowskie mogą wybrać pierwszy okres odniesienia po 2000 r., pod warunkiem uprzedniej zgody ze strony Komisji (Eurostatu).

Zmienna	Nazwa	Pierwszy okres odniesienia
PRZEMYSŁ		
A-110	Produkcja	01/2000
A-120	Obrót	01/2000
A-121	Obrót krajowy	01/2000
A-122	Obrót niekrajowy	01/2000 01/2005 z podziałem na: strefę euro – obszar poza strefą euro
A-130	Otrzymane nowe zamówienia	01/2000
A-131	Nowe zamówienia krajowe	01/2000
A-132	Nowe zamówienia niekrajowe	01/2000 01/2005 z podziałem: na strefę euro – obszar poza strefą euro
A-210	Liczba zatrudnionych osób	Q1/2000
A-220	Przepracowane godziny	Q1/2000
A-230	Wynagrodzenia i płace brutto	Q1/2000
A-310	Ceny produkcji	01/2000
A-311	Ceny produkcji rynku krajowego	01/2000
A-312	Ceny produkcji rynku niekrajowego	01/2000 01/2005 z podziałem na: strefę euro – obszar poza strefą euro
A-340	Ceny importowe	01/2006
BUDOWNICTWO		
B-110	Produkcja	01/2005 dla danych miesięcznych Q1/2000 dla danych kwartalnych
B-115	Produkcja budownictwa	01/2005 dla danych miesięcznych Q1/2000 dla danych kwartalnych
B-116	Produkcja inżynierii lądowej i wodnej	01/2005 dla danych miesięcznych Q1/2000 dla danych kwartalnych
B-210	Liczba pracowników najemnych	Q1/2000
B-220	Przepracowane godziny	Q1/2000
B-230	Wynagrodzenia i płace brutto	Q1/2000

Zmienna	Nazwa	Pierwszy okres odniesienia
B-320	Koszty budowlane	Q1/2000
B-321	Koszty materiałowe	Q1/2000
B-322	Koszt pracy	Q1/2000
B-411	Pozwolenia na budowę: liczba budynków mieszkalnych	Q1/2000
B-412	Pozwolenia na budowę: metry kwadratowe powierzchni użytkowej lub alternatywna miara wielkości	Q1/2000
HANDEL DETALICZNY I NAPRAWY		
C-120	Obrót	01/2000
C-210	Liczba pracowników najemnych	Q1/2000
C-330	Deflator sprzedaży	01/2000
C-123	Wielkość sprzedaży	01/2000
POZOSTAŁE USŁUGI		
D-120	Obrót	Q1/2000
D-210	Liczba pracowników najemnych	Q1/2000
D-310	Ceny produkcji	Q1/2006

Okres odniesienia, jaki ma być stosowany dla indywidualnych zmiennych, jest taki sam, jak ten określony w sekcjach e) odpowiednio załączników A, B, C i D do rozporządzenia KS.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 473/2008**z dnia 29 maja 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dostosowania kodów CN niektórych substancji zubożających warstwę ozonową i mieszanin zawierających substancje zubożające warstwę ozonową**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W nomenklaturze scalonej na 2007 r., ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽²⁾, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 ⁽³⁾, zmieniono kody nomenklatury scalonej (kody CN) w odniesieniu do niektórych substancji i produktów.

(2) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 dotyczącego substancji zubożających warstwę ozonową i mieszanin zawierających substancje zubożające warstwę ozonową zawiera odniesienia do niektórych kodów CN, które zostały zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1214/2007. Załącznik ten należy zatem odpowiednio dostosować. Biorąc pod uwagę ilość zmian, które należy wprowadzić, ze względu na przejrzystość właściwe jest zastąpienie go w całości.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2037/2000.

(4) Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1214/2007 weszło w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od tej samej daty.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, s. 35).

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 360/2008 (Dz.U. L 111 z 23.4.2008, s. 9).

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

Grupy, kody Nomenklatury Scalonej (*) i opisy substancji określonych w Załącznikach I oraz III

Grupa	Kod CN	Opis
Grupa I	2903 41 00	Trichlorofluorometan
	2903 42 00	Dichlorodifluorometan
	2903 43 00	Trichlorotrifluoroetany
	2903 44 10	Dichlorotetrafluoroetany
	2903 44 90	Chloropentafluoroetan
Grupa II	2903 45 10	Chlorotrifluorometan
	2903 45 15	Pentachlorofluoroetan
	2903 45 20	Tetrachlorodifluoroetany
	2903 45 25	Heptachlorofluoropropany
	2903 45 30	Heksachlorodifluoropropany
	2903 45 35	Pentachlorotrifluoropropany
	2903 45 40	Tetrachlorotetrafluoropropany
	2903 45 45	Trichloropentafluoropropany
	2903 45 50	Dichloroheksafluoropropany
	2903 45 55	Chloroheptafluoropropany
Grupa III	2903 46 10	Bromochlorodifluorometan
	2903 46 20	Bromotrifluorometan
	2903 46 90	Dibromotetrafluoroetany
Grupa IV	2903 14 00	Tetrachlorek węgla
Grupa V	2903 19 10	1,1,1-trichloroetan (metylochloform)
Grupa VI	2903 39 11	Bromometan (bromek metylu)
Grupa VII	2903 49 30	Hydrobromofluorometany, -etany lub -propany
Grupa VIII	2903 49 11	Chlorodifluorometan (HCFC-22)
	2903 49 15	1,1-dichloro-1-fluoroetan (HCFC-141b)
	2903 49 19	Inne hydrochlorofluorometany, -etany lub -propany (HCFC)
Grupa IX	ex 2903 49 80	Bromochlorometan
Mieszaniny	3824 71 00	Mieszaniny zawierające chlorofluorowęglowodory (CFC), również zawierające wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC), perfluorowcowane węglowodory (PFC) lub fluorowęglowodory (HFC)
	3824 72 00	Mieszaniny zawierające bromochlorodifluorometan, bromotrifluorometan lub dibromotetrafluoroetany
	3824 73 00	Mieszaniny zawierające bromofluorowęglowodory (HBFC)
	3824 74 00	Mieszaniny zawierające wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC), również zawierające perfluorowcowane węglowodory (PFC) lub fluorowęglowodory (HFC), ale niezawierające chlorofluorowęglodorów (CFC)
	3824 75 00	Mieszaniny zawierające tetrachlorek węgla
	3824 76 00	Mieszaniny zawierające 1,1,1-trichloretan (metylochloform)
	3824 77 00	Mieszaniny zawierające bromometan (bromek metylu) lub bromochlorometan

(*) Znacznik »ex« przed kodem oznacza, że w ramach wymienionej podpozycji mogą być ujęte również inne substancje oprócz określonych w kolumnie »Opis«.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 474/2008**z dnia 29 maja 2008 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 30 maja 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	27,44 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	27,44 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	27,44 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	27,44 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	29,84
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	29,84
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	29,84
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(1) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 475/2008**z dnia 29 maja 2008 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1568/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 62).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 30 maja 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,84
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,84
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,84
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984
1702 90 95 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984
1702 90 95 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	29,84
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2984

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(¹) Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 476/2008**z dnia 29 maja 2008 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 29 maja 2008 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 29 maja 2008 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 34,836 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, s. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 477/2008

z dnia 29 maja 2008 r.

stanowiące o nieudzielaniu zamówienia na cukier biały w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2007

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga ogłoszenia przetargów częściowych.

- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 i po przeanalizowaniu ofert złożonych w odpowiedzi na przetarg częściowy zakończony w dniu 28 maja 2008 r. właściwe jest podjęcie decyzji o nieudzielaniu zamówienia w ramach przetargu częściowego.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach przetargu częściowego zakończonego w dniu 28 maja 2008 r. dla produktu określonego w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 nie udziela się żadnego zamówienia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006 r., s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007 r., s. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 478/2008**z dnia 29 maja 2008 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca

w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 oraz par. 1 art. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 246/2008 (Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 64).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 30 maja 2008 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	29,84	29,84

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 marca 2008 r.

w sprawie programu pomocy państwa C 28/07 (ex NN 33/07), który Włochy zamierzały zrealizować na rzecz inwestycji w regionach o niekorzystnych warunkach gospodarowania

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 831)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/400/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami⁽¹⁾ i uwzględniając uwagi otrzymane w odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) W dniu 26 lutego 2007 r. Włochy przyjęły ustawę nr 17/2007⁽²⁾, której art. 4 ust. 4-bis przewidywał przedłużenie obowiązywania programu pomocy regionalnej zakładającego automatyczne przyznawanie ulgi podatkowej z tytułu nowych inwestycji dokonanych w regionach objętych pomocą, zatwierdzonego przez Komisję w 2001 i 2002 r.⁽³⁾ i którego okres obowiązywania upłynął w dniu 31 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 z 10.8.2007, s. 13.

⁽²⁾ Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nr 47 z 26.2.2007.

⁽³⁾ Pomoc państwa N 646/A/00 „Ulgi podatkowe na inwestycje w regionach o niekorzystnych warunkach gospodarowania” (Dz.U. C 149 z 19.5.2001, s. 11) oraz pomoc państwa N 324/02 „Ulga podatkowa na inwestycje w regionach kwalifikujących się do skorzystania z derogacji przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu oraz na obszarach regionów Abruzzo i Molise kwalifikujących się do skorzystania z derogacji przewidzianej w art. 87 ust. 3 lit. c)” (Dz.U. C 239 z 4.10.2002, s. 2).

(2) Pismem z dnia 7 marca 2007 r. (D/50987) Komisja zwróciła się do włoskich władz o dostarczenie informacji na temat treści art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17/2007. Włoskie władze odpowiedziały pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 19 marca 2007 r. (A/32387).

(3) Pismem z dnia 10 lipca 2007 r.⁽⁴⁾ Komisja poinformowała Włochy o swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu w sprawie środka, o którym mowa w art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17/2007.

(4) Decyzja Komisji dotycząca wszczęcia procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (?). Komisja zwróciła się do zainteresowanych osób o przekazanie uwag na temat omawianego środka.

(5) Żadna z zainteresowanych osób nie przedstawiła uwag.

(6) Pismem oznaczonym datą 24 lipca 2007 r., zarejestrowanym przez Komisję w dniu 25 lipca 2007 r., Komisja została poinformowana o zamiarze zniesienia przedmiotowego środka przez włoskie władze. W dniu 9 października 2007 r. włoskie władze potwierdziły ten zamiar pocztą elektroniczną, przedstawiając projekt przepisów mających doprowadzić do zniesienia omawianego środka.

⁽⁴⁾ Pismo Komisji nr C(2007) 3260 wersja ostateczna.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 187 z 10.8.2007, s. 13.

(7) W dniu 23 listopada 2007 r. Komisja zwróciła się do włoskich władz o przedstawienie ostatecznej wersji przyjętych przepisów znoszących ten środek.

(8) Włoskie władze przedstawiły ostateczną wersję przyjętych norm uchylających art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17/2007 pismem otrzymanym przez Komisję w dniu 15 stycznia 2008 r.

II. OPIS ŚRODKA POMOCY

(9) Środek pomocy miał służyć przedłużeniu terminów na dokonanie kwalifikowalnych wydatków inwestycyjnych w ramach zatwierzonego programu pomocy regionalnej, który obowiązywał do dnia 31 grudnia 2006 r.

(10) Zgodnie z zasadami programu pomocy regionalnej (N646/a/2000), który miał przyczynić się do rozwoju włoskich regionów wspieranych na podstawie mapy pomocy regionalnej na lata 2000–2006⁽¹⁾ i który obowiązywał do dnia 31 grudnia 2006 r., beneficjentom przysługiwało prawo do ulgi podatkowej z tytułu dodatniego salda inwestycji netto ustalonego na podstawie zaksięgowanych kwalifikowalnych wydatków poniesionych przed dniem 1 stycznia 2007 r. W 2002 r. pierwotny program został zmieniony poprzez wprowadzenie mechanizmu kontroli wydatków, zgodnie z którym beneficjent musiał występować do organów podatkowych z wnioskiem o zarezerwowanie środków. Termin obowiązywania programu pozostał bez zmian, podobnie jak ograniczenie jego zakresu do inwestycji zrealizowanych przed 2007 r.

(11) Przyjmując art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17 z dnia 26 lutego 2007 r., włoskie władze przedłużyły termin na realizację inwestycji do 2008 r.

III. PODSTAWY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

(12) Komisja odsyła do pkt 4.1 i 4.2 swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

IV. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ WŁOCHY

(13) W dniu 24 lipca 2007 r. włoskie władze poinformowały Komisję o zamiarze zniesienia środka pomocy.

(14) W dniu 9 października 2007 r. włoskie władze zapewniły Komisję, że środek zostanie zniesiony na mocy art. 3 ust. 4 projektu ustawy budżetowej na rok 2008 r., przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 28 września 2007 r.

(15) W odpowiedzi na wezwanie Komisji do przedstawienia ostatecznej wersji przepisów znoszących środek pomocy włoskie władze wysłały Komisji w dniu 15 stycznia

2008 r. tekst art. 1 ust. 65 ustawy budżetowej na rok 2008 r.⁽²⁾ uchylającego art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17 z dnia 26 lutego 2007 r.

V. OCENA

(16) Artykuł 1 ust. 65 ustawy budżetowej na rok 2008 r. uchylił zmiany w pierwotnych unormowaniach prawnych wprowadzone przez art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17/2007, tzn. możliwość przedłużenia realizacji kwalifikowalnych inwestycji do 2008 r. Artykuł 1 ust. 65 ustawy budżetowej na 2008 r. przewiduje także przeniesienie środków zarezerwowanych na realizację środka pomocy do innych pozycji⁽³⁾.

(17) Ponieważ o ulgę podatkową, do której tytuł uzyskano w związku z kwalifikowalnymi inwestycjami zrealizowanymi w 2007 r., można ostatecznie wystąpić wyłącznie w deklaracji podatkowej za rok 2007 r., złożonej w 2008 r., tzn. w roku, w którym taka deklaracja musi zostać złożona w urzędzie skarbowym, nie będzie podstawy prawnej i środków finansowych koniecznych do realizacji środka pomocy.

(18) Tym samym środek pomocy został uchylony i nie będzie możliwości przyznania na podstawie art. 4 ust. 4-bis ustawy nr 17/2007 żadnej ulgi podatkowej z tytułu kwalifikowalnych wydatków poniesionych po 2006 r.

VI. WNIOSEK

W świetle powyższych uwag Komisja uznaje, że dalsze prowadzenie formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu w sprawie przedłużenia do 2008 r. możliwości realizacji kwalifikowalnych inwestycji byłoby bezprzedmiotowe,

⁽²⁾ Artykuł 1 ust. 65 ustawy nr 244 z dnia 24 grudnia 2007 r. o zasadach tworzenia rocznego i wieloletniego budżetu państwa (*Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato*) – ustawa budżetowa na 2008 r., *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* nr 300 z dnia 28 grudnia 2007 r. (dodatek zwyczajny). Tekst ponownie opublikowany w *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* nr 10 z dnia 12 stycznia 2008 r. (dodatek zwyczajny).

⁽³⁾ Artykuł 1 ust. 65: „Piąte zdanie w art. 8 ust. 1 ustawy nr 388 z dnia 23 grudnia 2000 r., wprowadzone przez art. 4 ust. 4-bis dekretu z mocą ustawy nr 300 z dnia 28 grudnia 2006 r., zmienionego ustawą nr 17 z dnia 26 lutego 2007 r., zostaje skreślone. W odniesieniu do pierwszego zdania niniejszego ustępu oraz biorąc pod uwagę efektywne wykorzystanie ulg podatkowych przewidzianych w art. 7 i 8 ustawy nr 388 z dnia 23 grudnia 2000 r., zasoby finansowe zarezerwowane na ten cel w ramach specjalnej pozycji 1778 – Środki finansowe, zostają zmniejszone o 1 500 mln EUR. Zasoby te zostają przeniesione do budżetu państwa w następującym trybie: 450 mln EUR w roku 2008 r. i po 525 mln EUR w roku 2009 i 2010” (*Il quinto periodo del comma 1 dell'articolo 8 della legge 23 dicembre 2000, n. 388, introdotto dal comma 4-bis dell'articolo 4 del decreto-legge 28 dicembre 2006, n. 300, convertito, con modificazioni, dalla legge 26 febbraio 2007, n. 17, è soppresso. In relazione a quanto previsto dal primo periodo del presente comma e in considerazione dell'effettivo utilizzo dei crediti d'imposta previsti dagli articoli 7 e 8 della legge 23 dicembre 2000, n. 388, le risorse finanziarie a tal fine preordinate, esistenti presso la contabilità speciale 1778 – Fondi di bilancio, sono ridotte di 1 500 milioni di euro. Le predette risorse sono versate al bilancio dello Stato nella misura di 450 milioni di euro per l'anno 2008 e di 525 milioni di euro per ciascuno degli anni 2009 e 2010*).

⁽¹⁾ Pismo Komisji z 13.3.2000 (Dz.U. C 175 z 24.6.2000, s. 11) i pismo Komisji z 20.9.2000 (Dz.U. C 105 z 20.4.2002).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W związku ze zniesieniem przez Włochy środka pomocy będącego przedmiotem niniejszego postępowania stało się ono bezprzedmiotowe i zostaje zamknięte.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 kwietnia 2008 r.

zmieniająca jej regulamin wewnętrzny w odniesieniu do szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty

(2008/401/WE, Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 218 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 131,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ zawiera przepisy dotyczące stosowania Konwencji z Aarhus do instytucji i organów Wspólnoty w odniesieniu do dostępu do informacji dotyczących środowiska, udziału społeczeństwa w planach i programach dotyczących środowiska oraz przeglądów wewnętrznych i dostępu do sprawiedliwości.
- (2) Zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 instytucje lub organy Wspólnoty dostosowują w niezbędnych przypadkach swój regulamin wewnętrzny do przepisów tego rozporządzenia.
- (3) Na mocy art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 w przypadku gdy instytucja lub organ Wspólnoty otrzymuje wniosek o uzyskanie dostępu do informacji dotyczących środowiska i w przypadku gdy informacje te nie znajdują się w posiadaniu tej instytucji lub organu Wspólnoty, informuje ona wnioskodawcę, najszybciej jak jest to możliwe, ale nie później niż w ciągu 15 dni roboczych, o instytucji lub organie Wspólnoty lub o organie władzy publicznej, do których, zgodnie z jej wiedzą, można się zwrócić o udzielenie wnioskowanych informacji, lub przekazuje wniosek odpowiedniej instytucji lub organowi Wspólnoty lub odpowiedniemu organowi władzy publicznej i informuje o tym wnioskodawcę. Nie ma takiego przepisu w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu

do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾ ani w szczegółowych zasadach stosowania wspomnianego rozporządzenia określonych w regulaminie wewnętrznym Komisji⁽³⁾ zmienionym decyzją Komisji 2001/937/WE, EWWiS, Euratom⁽⁴⁾. W związku z tym do regulaminu wewnętrznego należy dodać przepis szczegółowy dotyczący wniosków o udzielenie dostępu do informacji dotyczących środowiska, niebędących w posiadaniu Komisji.

- (4) W odniesieniu do udziału społeczeństwa art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 wymaga, aby instytucje i organy Wspólnoty zapewniały, poprzez odpowiednie przepisy, wczesne i skuteczne możliwości udziału społeczeństwa w przygotowywaniu, modyfikowaniu lub dokonywaniu przeglądów planów lub programów odnoszących się do środowiska, gdy wszystkie opcje są jeszcze otwarte. Uwarunkowania udziału społeczeństwa określono w ust. 3–5 tego artykułu. W przypadku Komisji przepisy określono w sposób ogólny w komunikacie „Zasady ogólne i minimalne standardy stosowane przez Komisję w trakcie konsultacji z zainteresowanymi stronami”⁽⁵⁾. Zasady te powinny być stosowane przez wszystkie departamenty Komisji w odniesieniu do przygotowywania, modyfikowania lub dokonywania przeglądów planów i programów odnoszących się do środowiska.
- (5) W tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 określono przepisy dotyczące przeglądu wewnętrznego aktów administracyjnych i przypadków zaniechania, której zastosowanie wymaga od Komisji przyjęcia szczegółowych zasad.
- (6) W celu nadania skuteczności art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 społeczeństwo należy poinformować o jego prawach na mocy tego rozporządzenia za pomocą praktycznego przewodnika.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić regulamin wewnętrzny.
- (8) Zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 niniejszą decyzję należy stosować od dnia 28 czerwca 2007 r.,

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 29.12.2001, s. 94.

⁽⁵⁾ COM(2002) 704 wersja ostateczna z 11.12.2002.

⁽¹⁾ Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Tekst załącznika do niniejszej decyzji dodaje się do regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 2

Data stosowania

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 28 czerwca 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty

Artykuł 1

Dostęp do informacji dotyczących środowiska

Okres 15 dni roboczych, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, rozpoczyna się w dniu zarejestrowania wniosku przez odpowiednią jednostkę organizacyjną Komisji.

Artykuł 2

Udział społeczeństwa

Dla celów stosowania art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Komisja zapewnia udział społeczeństwa zgodnie z komunikatem „Zasady ogólne i minimalne standardy stosowane przez Komisję w trakcie konsultacji z zainteresowanymi stronami” (*).

Artykuł 3

Wnioski o dokonanie przeglądu wewnętrznego

Wnioski o dokonanie przeglądu wewnętrznego aktów administracyjnych lub przypadków zaniechania administracyjnego należy wysłać pocztą, faksem lub pocztą elektroniczną do departamentu odpowiedzialnego za stosowanie przepisu na podstawie którego przyjęto akt administracyjny lub w odniesieniu do którego wystąpił zarzut zaniechania administracyjnego.

Odpowiednie dane kontaktowe są udostępniane społeczeństwu za pomocą wszelkich stosownych środków.

Jeżeli wniosek został wysłany do innego departamentu niż departament odpowiedzialny za dokonanie przeglądu, departament ten przekazuje go odpowiedniemu departamentowi.

W każdym przypadku, jeżeli departament odpowiedzialny za dokonanie przeglądu nie należy do Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska, departament ten informuje ją o otrzymaniu wniosku.

Artykuł 4

Decyzje dotyczące dopuszczalności wniosków o dokonanie przeglądu wewnętrznego

1. Natychmiast po zarejestrowaniu wniosku o dokonanie przeglądu wewnętrznego do wnioskodawcy będącego organizacją pozarządową wysłała się potwierdzenie jego otrzymania, w stosownych przypadkach drogą elektroniczną.
2. Odpowiedni departament Komisji określa, czy organizacja pozarządowa ma prawo do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu wewnętrznego zgodnie z decyzją Komisji 2008/50/WE (**).
3. Zgodnie z art. 14 regulaminu wewnętrznego kompetencje do podejmowania decyzji w sprawie dopuszczalności wniosku o dokonanie przeglądu wewnętrznego przekazuje się odpowiedniemu dyrektorowi generalnemu lub kierownikowi departamentu.

Decyzja w sprawie dopuszczalności wniosku obejmuje wszelkie decyzje dotyczące uprawnień wnioskodawcy będącego organizacją pozarządową zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, terminowego złożenia wniosku zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 oraz wskazania i uzasadnienia powodów złożenia wniosku zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3 decyzji 2008/50/WE.

4. W przypadku gdy dyrektor generalny lub kierownik departamentu, o którym mowa w ust. 3, stwierdza, że wniosek o dokonanie przeglądu wewnętrznego jest niedopuszczalny w całości lub w części, wnioskodawca będący organizacją pozarządową jest informowany o tym fakcie z podaniem przyczyn, w stosownych przypadkach drogą elektroniczną.

(*) COM(2002) 704 wersja ostateczna.

(**) Dz.U. L 13 z 16.1.2008, s. 24.

*Artykuł 5***Decyzje dotyczące treści wniosków o dokonanie przeglądu wewnętrznego**

1. Każda decyzja stwierdzająca, że akt administracyjny, którego dotyczy wniosek o dokonanie przeglądu, lub zarzucane zaniechanie administracyjne stanowią naruszenie prawa ochrony środowiska, jest podejmowana przez Komisję.
2. Zgodnie z art. 13 regulaminu wewnętrznego członek Komisji odpowiedzialny za stosowanie przepisów, na podstawie których przyjęto dany akt administracyjny lub w odniesieniu do których wystąpił zarzut zaniechania administracyjnego, jest upoważniony do zadecydowania, że akt administracyjny, którego dotyczy wniosek o dokonanie przeglądu, lub zarzucane zaniechanie administracyjne nie stanowią naruszenia prawa ochrony środowiska.

Oddelegowanie uprawnień przyznanych na mocy ustępu pierwszego jest zabronione.

3. Wnioskodawca będący organizacją pozarządową jest pisemnie informowany o wyniku przeglądu z podaniem przyczyn, w stosownych przypadkach drogą elektroniczną.

*Artykuł 6***Środki odwoławcze**

Wszystkie odpowiedzi informujące organizację pozarządową, że jej wniosek jest niedopuszczalny w całości lub w części, lub że akt administracyjny, którego dotyczy wniosek o dokonanie przeglądu, lub zarzucane zaniechanie administracyjne nie stanowią naruszenia prawa ochrony środowiska pouczają organizację pozarządową o dostępnych jej środkach odwoławczych, mianowicie o wszczęciu postępowania sądowego wobec Komisji lub złożeniu skargi u rzecznika praw obywatelskich, lub dokonaniu obu tych czynności, zgodnie z warunkami ustalonymi odpowiednio w art. 230 i 195 Traktatu WE.

*Artykuł 7***Informowanie społeczeństwa**

Praktyczny przewodnik zawiera stosowne informacje dla społeczeństwa na temat jego praw zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 15 maja 2008 r.

w sprawie procedur akredytacji bezpieczeństwa dla producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro

(EBC/2008/3)

(2008/402/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 106 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), a w szczególności art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 106 ust. 1 Traktatu oraz art. 16 Statutu ESBC stanowią, że Europejski Bank Centralny (EBC) ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji banknotów euro we Wspólnocie. Prawo to obejmuje kompetencję do stosowania środków mających na celu ochronę integralności banknotów euro jako środka płatniczego.
- (2) W celu utrzymania społecznego zaufania do banknotów euro jako środka płatniczego niezbędne jest określenie minimalnych reguł bezpieczeństwa w odniesieniu do produkcji, dokonywania innych czynności, składowania oraz transportu banknotów euro oraz ich składników, jak również innych materiałów i informacji wymagających zabezpieczenia, które w przypadku ich utraty, kradzieży lub ujawnienia mogłyby zagrozić integralności banknotów euro lub przyczynić się do produkcji fałszywych banknotów euro lub ich składników. Wszystkie podmioty uczestniczące w tych czynnościach powinny przestrzegać reguł bezpieczeństwa, których treść może być jednak różna w zależności od poszczególnych rodzajów działalności.
- (3) Niezbędne jest wprowadzenie procedury akredytacji bezpieczeństwa potwierdzającej przestrzeganie przez producentów reguł bezpieczeństwa, jak również procedur zapewniających ciągłość ich przestrzegania, a ponadto wprowadzenie różnych rodzajów konsekwencji w przypadku nieprzestrzegania reguł bezpieczeństwa. Konsekwencje takie obejmują środki, począwszy od udzielenia ostrzeżenia po cofnięcie akredytacji bezpieczeństwa, przy czym muszą być proporcjonalne do charakteru stwierdzonego naruszenia.
- (4) EBC odpowiada za wprowadzenie i utrzymywanie systemu zapewniającego, że zabezpieczone elementy banknotów euro mogą być dostarczane wyłącznie krajowym bankom centralnym strefy euro, krajowym bankom centralnym państw członkowskich przygotowujących się do przyjęcia euro (zależnie od decyzji Rady Prezesów), innym akredytowanym producentom oraz EBC.
- (5) Niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w wytycznych EBC/2004/18 z dnia 16 września 2004 r. dotyczących dokonywania zamówień na dostawę banknotów euro ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- a) „KBC” oznacza Krajowy Bank Centralny państwa członkowskiego, które przyjęło walutę euro;
- b) „przyszły KBC Eurosystemu” oznacza Krajowy Bank Centralny państwa członkowskiego, które nie przyjęło waluty euro, lecz wypełniło warunki dla przyjęcia euro i w stosunku do którego przyjęto decyzję o zniesieniu derogacji (zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu);
- c) „zabezpieczone elementy banknotów euro” oznaczają pierwszą serię banknotów euro, ich składniki oraz inne związane z nimi materiały i informacje wymagające zabezpieczenia, które w przypadku ich utraty, kradzieży lub ujawnienia mogłyby zagrozić integralności banknotów euro lub ułatwić produkcję fałszywych banknotów euro lub ich składników;

⁽¹⁾ Dz.U. L 320 z 21.10.2004, s. 21.

- d) „reguły bezpieczeństwa” oznaczają merytoryczne reguły dotyczące nabywania zabezpieczonych elementów banknotów euro oraz każdej zabezpieczonej działalności związanej z euro, określone w odrębnym akcie prawnym EBC, wydawanym w odpowiednich odstępach czasowych;
- e) „nabywca” oznacza przedsiębiorcę, organizację lub krajowy bank centralny uczestniczących w określony sposób w charakterze nabywcy w zawieraniu umów dotyczących produkcji, dokonywaniu innych czynności czy składowaniu zabezpieczonych elementów banknotów euro;
- f) „miejsce produkcji” oznacza każde pomieszczenie, którego producent używa albo zamierza używać do produkcji zabezpieczonych elementów banknotów euro, dokonywania w odniesieniu do nich innych czynności (w tym ich niszczenia) lub ich składowania poprzedzającego transport do nabywcy albo – w określonych przypadkach – do specjalistycznego zakładu niszczenia;
- g) „zabezpieczona działalność związana z euro” oznacza każdą z następujących działalności: produkcję, składowanie lub transport zabezpieczonych elementów banknotów euro oraz dokonywanie w odniesieniu do nich innych czynności (w tym ich niszczenie);
- h) „producent” oznacza każdy podmiot biorący albo zamierzający brać udział w zabezpieczonej działalności związanej z euro, z wyjątkiem podmiotów biorących albo zamierzających brać udział wyłącznie w transporcie lub niszczeniu zabezpieczonych elementów banknotów euro, przy czym „akredytowany producent” oznacza producenta, któremu przyznano pełną akredytację bezpieczeństwa;
- i) „pełna akredytacja bezpieczeństwa” oznacza status, którego zakres określono w art. 3, przyznawany producentowi przez EBC dla określonej zabezpieczonej działalności związanej z euro dotyczącej określonego zabezpieczonego elementu banknotów euro;
- j) „naruszenie” oznacza przypadek, w którym właściwym przepisom reguł bezpieczeństwa nie odpowiadają: (i) środki bezpieczeństwa stosowane przez producenta w wykonaniu niniejszej decyzji; (ii) czynności podjęte przez akredytowanego producenta wykonującego zabezpieczoną działalność związaną z euro; lub (iii) czynności podjęte przez producenta posiadającego tymczasową akredytację bezpieczeństwa podejmującego przygotowania do wykonywania zabezpieczonej działalności związanej z euro;
- k) „inspekcja bezpieczeństwa” oznacza inspekcję zabezpieczonej działalności związanej z euro w celu oceny, czy środki bezpieczeństwa w miejscu produkcji odpowiadają zasadom bezpieczeństwa; oraz
- l) „tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa” oznacza status, którego zakres określono w art. 4, przyznawany producentowi przez EBC, potwierdzający, że może on podjąć przygotowania do wykonywania określonej zabezpieczonej dzia-

łalności związanej z euro dotyczącej określonego zabezpieczonego elementu banknotów euro.

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Reguły bezpieczeństwa przyjęte przez EBC stanowią reguły minimalne. Producenci mogą przyjmować i wprowadzać standardy bardziej rygorystyczne, przy czym EBC dokonuje oceny przestrzegania wyłącznie własnych reguł bezpieczeństwa.
2. Bez względu na jakiegokolwiek inne przepisy wydane przez EBC, zgodnie z którymi niniejsza decyzja znajduje zastosowanie do szczególnych procedur dotyczących banknotów euro, niniejszej decyzji nie stosuje się do dokonywania czynności w odniesieniu do banknotów zarejestrowanych w KBC jako wyprodukowane, lecz niewyemitowane, jak również do ich przechowywania.
3. Akredytowany producent może dostarczać zabezpieczone elementy banknotów euro tylko do następujących podmiotów:
 - a) innego akredytowanego producenta;
 - b) KBC;
 - c) w zależności od decyzji Rady Prezesów, do przyszłego KBC Eurosystemu; lub
 - d) EBC.
4. Wszelkie decyzje dotyczące akredytacji bezpieczeństwa dla producentów podejmowane są przez Zarząd, przy wzięciu pod uwagę opinii Komitetu ds. Banknotów. Zarząd jest ponadto uprawniony do wyrażania zgody, o której mowa w art. 3 ust. 6.
5. Wszelkie koszty i straty poniesione przez producenta w związku z zastosowaniem niniejszej decyzji obciążają producenta.

Artykuł 3

Pełna akredytacja bezpieczeństwa

1. Akredytowany producent może wykonywać zabezpieczoną działalność związaną z euro dotyczącą zabezpieczonego elementu banknotów euro wyłącznie w razie przyznania mu przez EBC pełnej akredytacji bezpieczeństwa dla tej działalności.
2. Producentowi można przyznać pełną akredytację bezpieczeństwa dla zabezpieczonej działalności związanej z euro dotyczącej zabezpieczonego elementu banknotów euro, jeżeli:
 - a) środki bezpieczeństwa, które stosuje w danym miejscu produkcji dla planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro odpowiadają właściwym postanowieniom reguł bezpieczeństwa;
 - b) wszelkie zakłady drukarskie wykorzystywane w planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro znajdują się w państwie członkowskim; oraz

c) wszelkie miejsca produkcji, z wyłączeniem zakładów drukarskich, wykorzystywane w planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro znajdując się w państwie członkowskim lub państwie należącym do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu.

3. Zarząd może zmienić zakres wymogu miejsca położenia, o którym mowa w ust. 2 pkt c, biorąc pod uwagę opinię Komitetu ds. Banknotów. O każdej takiej decyzji niezwłocznie powiadamia się Radę Prezesów, przy czym Zarząd wykonuje wszelkie decyzje Rady Prezesów w tej sprawie.

4. Pełną akredytację bezpieczeństwa przyznaje się producentowi na czas nieoznaczony, jednakże jego status może ulec zmianie lub akredytacja może zostać odwołana w drodze decyzji wydanej zgodnie z art. 13–15.

5. Akredytowany producent może wykonywać zabezpieczoną działalność związaną z euro tylko w miejscu produkcji, dla którego uzyskał akredytację bezpieczeństwa i w odniesieniu do określonych zabezpieczonych elementów banknotów euro wskazanych dla danego miejsca produkcji. Akredytowany producent może zlecać transport zabezpieczonych elementów banknotów euro do nabywcy oraz, w razie konieczności, zlecać ich niszczenie we własnym imieniu (w tym także związany z tym transport) w specjalistycznym zakładzie niszczenia, z zachowaniem właściwych postanowień reguł bezpieczeństwa. Jakiegokolwiek naruszenie wskazanych wyżej postanowień reguł bezpieczeństwa następujące podczas takiego niszczenia lub transportu uznaje się za naruszenie przez akredytowanego producenta.

6. Akredytowany producent nie może, bez uprzedniej zgody EBC na piśmie, przenosić do innego miejsca produkcji ani przekazywać osobie trzeciej (w tym spółkom zależnym producenta i spółkom powiązanym) produkcji zabezpieczonych elementów banknotów euro, ich składowania czy też dokonywania w odniesieniu do nich innych czynności (w tym ich niszczenia).

Artykuł 4

Tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa

1. Producentowi, któremu nie przyznano pełnej akredytacji bezpieczeństwa, można przyznać tymczasową akredytację bezpieczeństwa dla planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro dotyczącej zabezpieczonego elementu banknotów euro, na okres nie przekraczający jednego roku. Jeżeli w okresie tym producent występuje z wnioskiem lub otrzymuje zlecenie na prowadzenie zabezpieczonej działalności związanej z euro, jego tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa może być przedłużona do chwili wydania przez EBC decyzji w sprawie przyznania producentowi pełnej akredytacji bezpieczeństwa.

2. Producentowi można przyznać tymczasową akredytację bezpieczeństwa dla zabezpieczonej działalności związanej z euro w odniesieniu do zabezpieczonego elementu banknotów euro, jeżeli:

a) środki bezpieczeństwa, które podjął w danym miejscu produkcji dla planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro, za wyjątkiem procedur automatyzacji procesów i ścieżki audytowej dla produkcji, przechowywania i dokonywania innych czynności w odniesieniu do zabezpieczonych elementów banknotów euro, których dotyczy wniosek o akredytację, odpowiadają właściwym postanowieniom reguł bezpieczeństwa;

b) producent jest w stanie wykazać swoją zdolność do opracowania i wdrożenia takich procedur automatyzacji procesów i ścieżki audytowej wskazanych w punkcie a), które będą odpowiadać regułom bezpieczeństwa;

c) wszelkie zakłady drukarskie wykorzystywane przy planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro znajdują się w państwie członkowskim; oraz

d) wszelkie miejsca produkcji inne niż zakłady drukarskie, wykorzystywane przy planowanej zabezpieczonej działalności związanej z euro znajdują się w państwie członkowskim lub państwie należącym do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu.

3. Producent, któremu udzielono tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa dla zabezpieczonej działalności związanej z euro dotyczącej zabezpieczonego elementu banknotów euro może otrzymywać poufne specyfikacje dotyczące produkcji banknotów euro i podjąć przygotowania do wykonywania tej zabezpieczonej działalności związanej z euro.

4. Producent, któremu udzielono tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa dla zabezpieczonej działalności związanej z euro dotyczącej zabezpieczonego elementu banknotów euro nie może wykonywać tej zabezpieczonej działalności związanej z euro ani jakiegokolwiek innej zabezpieczonej działalności związanej z euro, dla której nie uzyskał jeszcze akredytacji bezpieczeństwa, jak również nie może przekazywać ani przenosić swojej tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa na osobę trzecią (w tym na swoją spółkę zależną lub spółkę powiązaną).

5. Z zastrzeżeniem maksymalnego terminu wygaśnięcia tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa, oraz jego przedłużenia, o których mowa w art. 4 ust. 1, tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa wygasa automatycznie w terminie określonym przez EBC stosownie do art. 7 ust. 1 lit. d) chyba że: a) przed upływem tego terminu producentowi przyznano pełną akredytację bezpieczeństwa dla zabezpieczonej działalności związanej z euro w odniesieniu do zabezpieczonego elementu banknotów euro, w którym to przypadku uznaje się, że tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa wygasa w chwili przyznania pełnej akredytacji bezpieczeństwa; lub b) tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa zostaje cofnięta w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 14.

6. Tymczasowa akredytacja bezpieczeństwa może również podlegać skutkom decyzji wydanej na podstawie art. 12 albo art. 15.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA AKREDYTACJI BEZPIECZEŃSTWA

Artykuł 5

Wniosek o wszczęcie procedury akredytacji i powołanie zespołu inspekcji bezpieczeństwa

1. Producent, który zamierza wykonywać zabezpieczoną działalność związaną z euro dotyczącą jednego lub więcej zabezpieczonych elementów banknotów euro, występuje do EBC z pisemnym wnioskiem o wszczęcie procedury akredytacji. Wniosek ten:

- a) określa zabezpieczone elementy banknotów euro, miejsce produkcji i jego położenie oraz zabezpieczoną działalność związaną z euro, dla których producent występuje z wnioskiem o akredytację bezpieczeństwa;
- b) zawiera informacje wykazujące, że jego wyposażenie produkcyjne pozwala na produkcję zabezpieczonych elementów banknotów euro objętych wnioskiem;
- c) zawiera informacje dotyczące środków gwarantujących fizyczne bezpieczeństwo w miejscu produkcji;
- d) zawiera pisemne zobowiązanie producenta do przestrzegania wszelkich mających zastosowanie przepisów niniejszej decyzji z uwzględnieniem jej ewentualnych nowelizacji, jak również oświadczenie o zachowaniu w poufności treści zasad bezpieczeństwa;
- e) w przypadku gdy producent zamierza korzystać ze specjalistycznego zakładu niszczenia, zawiera informacje uzasadniające ten zamiar oraz informacje o ustaleniach i środkach dotyczących tego zakładu. Producent powinien w szczególności podać informacje o planowanym sposobie transportu zabezpieczonych elementów banknotów euro do specjalistycznego zakładu niszczenia i z tego zakładu, jak również o planowanych środkach kontroli nad niszczeniem zabezpieczonych elementów banknotów euro w takim zakładzie; oraz
- f) wyraźnie wskazuje, czy producent ubiega się o pełną czy tymczasową akredytację bezpieczeństwa dla zabezpieczonej działalności związanej z euro dotyczącej zabezpieczonego elementu banknotów euro.

2. EBC sprawdza, czy wniosek o wszczęcie procedury akredytacji bezpieczeństwa odpowiada wymogom określonym w ust. 1 i powiadamia producenta o wyniku tej weryfikacji w terminie 20 dni roboczych EBC od dnia otrzymania wniosku o wszczęcie procedury, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 i 4. EBC może jednokrotnie przedłużyć powyższy termin, przy czym obowiązany jest pisemnie powiadomić producenta

o przedłużeniu. Podczas dokonywania weryfikacji EBC może żądać od producenta dostarczenia dodatkowych informacji dotyczących kwestii wymienionych w ust. 1. W przypadku zażądania dodatkowych informacji EBC zawiadamia producenta o wyniku weryfikacji w terminie 20 dni roboczych EBC od dnia otrzymania dodatkowych informacji.

3. EBC odrzuca wniosek o wszczęcie procedury akredytacji bezpieczeństwa i powiadamia producenta na piśmie o swojej decyzji oraz jej uzasadnieniu nie później niż w terminach określonych w ust. 2, jeżeli:

- a) producent nie przedłożył informacji lub pisemnego zobowiązania wymaganego zgodnie z ust. 1;
- b) producent nie przedłożył dodatkowych informacji wymaganych przez EBC zgodnie z ust. 2;
- c) producentowi cofnięto akredytację bezpieczeństwa i nie upłynął jeszcze określony w decyzji o cofnięciu okres zakazu ponownego składania wniosku o akredytację; lub
- d) lokalizacja jakichkolwiek wykorzystywanych zakładów drukarskich lub miejsca produkcji nie spełnia wymogów określonych w art. 3 ust. 2 lit. b) i art. 3 ust. 2 lit. c) w przypadku wniosku o stałą akredytację bezpieczeństwa, albo wymogów określonych w art. 4 ust. 2 lit. c) i art. 4 ust. 2 lit. d) w przypadku wniosku o tymczasową akredytację bezpieczeństwa.

4. Jeżeli producent spełnia wymogi określone w ust. 1 i dostarczył dodatkowe informacje w przypadku ich zażądania zgodnie z ust. 2, EBC powiadamia go o terminie wstępnej inspekcji bezpieczeństwa nie później niż w terminie oznaczonym w ust. 2. EBC dostarcza jednocześnie producentowi:

- a) wyciąg z reguł bezpieczeństwa zawierający poufny wykaz wszystkich zabezpieczonych elementów banknotów euro; oraz
- b) egzemplarz odpowiednich fragmentów reguł bezpieczeństwa dotyczących produkcji, dokonywania w odniesieniu do nich innych czynności (w tym niszczenia) oraz składowania zabezpieczonych elementów banknotów euro, dla których producent ubiega się o akredytację bezpieczeństwa. EBC dostarcza producentowi wszelkie aktualizacje tych reguł wydawane w toku procedury akredytacji bezpieczeństwa.

5. EBC wyznacza zespół inspekcji bezpieczeństwa składający się z ekspertów pochodzących z EBC oraz KBC. Przy wyznaczeniu zespołu EBC przestrzega zasady unikania konfliktu interesów. W przypadku powstania konfliktu interesów po wyznaczeniu członka zespołu, EBC natychmiast zastępuje go ekspertem nie pozostającym w konflikcie interesów.

Artykuł 6

Wstępna inspekcja bezpieczeństwa

1. Wstępna inspekcja bezpieczeństwa rozpoczyna się nie później niż w 20 dni roboczych EBC po otrzymaniu przez producenta od EBC powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 4. Jeżeli producent złożył wniosek o przyznanie pełnej akredytacji bezpieczeństwa, zespół inspekcji bezpieczeństwa podczas wstępnej inspekcji bezpieczeństwa bada środki podjęte w celu prowadzenia zabezpieczonej działalności związanej z euro oraz wizytuje miejsce produkcji, dla których producent złożył wniosek o pełną akredytację bezpieczeństwa, jak również ocenia wszelkie podjęte środki dotyczące specjalistycznego zakładu niszczenia.

2. Zespół inspekcji bezpieczeństwa ocenia, czy środki bezpieczeństwa, jakie producent stosuje albo zamierza stosować w odniesieniu do wszystkich aspektów zabezpieczonej działalności związanej z euro, odpowiadają stosownym wymogom reguł bezpieczeństwa. Jeżeli dla spełnienia stosownych wymogów reguł bezpieczeństwa producent zamierza wprowadzić określone środki bezpieczeństwa lub udoskonalenia, pełnej akredytacji bezpieczeństwa nie przyznaje się przed ich wprowadzeniem. Przed przedłożeniem producentowi sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, zespół inspekcji bezpieczeństwa może przeprowadzić dodatkową inspekcję dla sprawdzenia, czy takie zamierzone środki lub udoskonalenia odpowiadają regułom bezpieczeństwa.

3. Jeżeli producent złożył wniosek tylko o tymczasową akredytację bezpieczeństwa, zespół inspekcji bezpieczeństwa wizytuje miejsce produkcji, dla którego producent złożył wniosek o tymczasową akredytację bezpieczeństwa, oraz ocenia czy wprowadzone środki bezpieczeństwa, za wyjątkiem procedur automatyzacji procesów i ścieżki audytowej dla produkcji, przechowywania i dokonywania innych czynności w odniesieniu do zabezpieczonych elementów banknotów euro, których dotyczy wniosek o tymczasową akredytację bezpieczeństwa, odpowiadają stosownym wymogom reguł bezpieczeństwa. Zespół inspekcji bezpieczeństwa ocenia również, czy producent jest w stanie wykazać swoją zdolność do opracowania i wdrożenia takich procedur automatyzacji procesów i ścieżki audytowej, które będą odpowiadać regułom bezpieczeństwa.

4. Z zakończeniem wstępnej inspekcji bezpieczeństwa (względnie, jeżeli taka została przeprowadzona, dodatkowej inspekcji bezpieczeństwa), przed opuszczeniem miejsca produkcji zespół inspekcji bezpieczeństwa przedstawia producentowi ustnie nieformalny wstępny zarys swoich ustaleń faktycznych. W przypadku stwierdzenia przez zespół inspekcji bezpieczeństwa jakichkolwiek odstępstw od reguł bezpieczeństwa, EBC w terminie 10 dni roboczych EBC od zakończenia wstępnej inspekcji bezpieczeństwa (względnie, jeżeli taka została przeprowadzona, dodatkowej inspekcji bezpieczeństwa), wskaże te odstępstwa w piśmie skierowanym do producenta. Producentowi przysługuje termin 10 dni roboczych EBC od otrzymania wskazanego wyżej pisma na przedstawienie EBC pisemnych uwag do treści tego pisma oraz informacji o proponowanych przez niego środkach bezpieczeństwa lub udoskonaleniach.

5. Zespół inspekcji bezpieczeństwa przedstawia swoje ustalenia w projekcie sprawozdania, uwzględniając wszystkie uwagi

otrzymane od producenta zgodnie z ust. 4. Projekt sprawozdania zawiera w szczególności szczegółowe informacje o:

- a) stosowanych w miejscu produkcji środkach bezpieczeństwa odpowiadających regułom bezpieczeństwa;
- b) jakichkolwiek dostrzeżonych przez zespół inspekcji bezpieczeństwa przypadkach naruszenia reguł bezpieczeństwa;
- c) wszelkich czynnościach dokonanych przez producenta w trakcie inspekcji;
- d) wszelkich środkach bezpieczeństwa lub udoskonaleniach zaproponowanych przez producenta oraz, w przypadku gdy przeprowadzana jest inspekcja dodatkowa, ocenie zespołu inspekcji bezpieczeństwa, czy takie środki lub udoskonalenia zostały wprowadzone; oraz
- e) ocenę zespołu inspekcji bezpieczeństwa w kwestii przyznania tymczasowej lub pełnej akredytacji bezpieczeństwa zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 i 4.

6. Projekt sprawozdania przesyła się producentowi w terminie 30 dni roboczych EBC od zakończenia wstępnej inspekcji bezpieczeństwa (względnie, jeżeli taka została przeprowadzona, dodatkowej inspekcji bezpieczeństwa). W terminie 30 dni roboczych EBC od otrzymania projektu sprawozdania producent może zgłosić uwagi do jego treści. Przed wydaniem decyzji na mocy art. 7, EBC sporządza ostateczną wersję sprawozdania uwzględniając uwagi producenta.

Artykuł 7

Decyzja w sprawie akredytacji bezpieczeństwa

1. O decyzji w sprawie wniosku producenta o przyznanie akredytacji bezpieczeństwa EBC powiadamia producenta na piśmie w terminie 30 dni roboczych EBC od otrzymania uwag producenta do projektu sprawozdania lub upływu terminu do przedstawienia takich uwag zgodnie z art. 6 ust. 6. Decyzja taka wyraźnie określa:

- a) uzasadnienie jej wydania;
- b) producenta;
- c) zabezpieczoną działalność związaną z euro prowadzoną w miejscu produkcji, dla którego przyznaje się akredytację bezpieczeństwa;
- d) czy przyznano pełną czy tymczasową akredytację bezpieczeństwa, a w przypadku przyznania tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa datę jej wygaśnięcia;
- e) ustalenia dotyczące niszczenia w specjalistycznym zakładzie, jeżeli jest ono przewidywane;

f) zabezpieczone elementy banknotów euro, dla których przyznaje się akredytację bezpieczeństwa; oraz

g) wszelkie warunki szczegółowe dotyczące punktów a)–f).

Decyzja opiera się na informacjach zawartych w ostatecznej wersji sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 6, które załącza się do decyzji. Decyzja o przyznaniu akredytacji bezpieczeństwa zawiera również wyciąg z reguł bezpieczeństwa dotyczących transportu zabezpieczonych elementów banknotów euro, dla których przyznaje się akredytację.

2. W przypadku odrzucenia wniosku o przyznanie akredytacji bezpieczeństwa, lub jeżeli producent występuje o pełną akredytację bezpieczeństwa, a przyznano mu wyłącznie tymczasową akredytację bezpieczeństwa, producent może wszcząć procedurę odwoławczą określoną w art. 17.

ROZDZIAŁ III

ZOBOWIĄZANIA CIĄGŁE

Artykuł 8

Zobowiązania ciągłe akredytowanych producentów i EBC

1. Akredytowany producent informuje bez nieuzasadnionej zwłoki EBC na piśmie o następujących okolicznościach:

- a) wszczęciu wobec producenta jakiegokolwiek postępowania likwidacyjnego lub reorganizacyjnego lub jakiegokolwiek podobnego postępowania;
- b) powołaniu dla producenta likwidatora, syndyka, zarządcy lub podobnego organu;
- c) jakimkolwiek zamiarze powierzenia osobom trzecim zabezpieczonej działalności związanej z euro, dla której producent posiada akredytację bezpieczeństwa lub ich zaangażowania do takiej działalności;
- d) jakiegokolwiek zmianie następującej po przyznaniu akredytacji bezpieczeństwa, która ma albo może mieć wpływ na środki bezpieczeństwa objęte zakresem akredytacji bezpieczeństwa; oraz
- e) jakiegokolwiek zmianie w zakresie kontroli nad akredytowanym producentem wskutek zmiany struktury właścicielskiej, czy też w jakimkolwiek inny sposób.

2. EBC zawiadamia akredytowanych producentów o wszelkich aktualizacjach reguł bezpieczeństwa dotyczących zabezpieczonej działalności związanej z euro, dla której otrzymali akredytację bezpieczeństwa.

ROZDZIAŁ IV

NASTĘPCZE INSPEKCJE BEZPIECZEŃSTWA

Artykuł 9

Procedura przeprowadzania następczych inspekcji bezpieczeństwa

1. Po przyznaniu producentowi pełnej lub tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa EBC przeprowadza następcze inspekcje bezpieczeństwa akredytowanych miejsc produkcji.

2. Następcze inspekcje bezpieczeństwa mogą być przeprowadzane zarówno za uprzednim powiadomieniem, jak i bez takiego powiadomienia. Przeprowadza się je w dni robocze pomiędzy godziną 8.00 a 18.00 czasu miejscowego, chyba że inna pora została uzgodniona z producentem. W przypadku inspekcji przeprowadzanych za uprzednim powiadomieniem, EBC zawiadamia producenta o terminie przeprowadzenia inspekcji oraz przesyła kwestionariusz przedinspekcyjny co najmniej 30 dni roboczych EBC przed inspekcją. Kwestionariusz ten producent wypełnia i zwraca do EBC najpóźniej 10 dni roboczych EBC przed inspekcją.

3. Do następczych inspekcji bezpieczeństwa stosuje się odpowiednio art. 6 ust. 2–4 oraz cały art. 6 ust. 5 z wyjątkiem lit. e). Sprawozdanie zespołu inspekcji bezpieczeństwa zawiera dodatkowo szczegóły dotyczące opinii zespołu inspekcji bezpieczeństwa w kwestii dalszego obowiązywania pełnej lub tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa oraz ewentualnej potrzeby wydania przez EBC decyzji przewidzianych w art. 12–14. Jeżeli zespół inspekcji bezpieczeństwa uważa, że powinien zostać zastosowany art. 15, przygotowane przez zespół sprawozdanie, jak również pismo EBC, o którym mowa w art. 6 ust. 4, zawierają uzasadnienie w tym zakresie. Propozycje zespołu inspekcji bezpieczeństwa dotyczące takich środków powinny być proporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia.

4. Projekt sprawozdania wysyła się producentowi w ciągu 30 dni roboczych EBC od dnia zakończenia następczej inspekcji bezpieczeństwa. W terminie 15 dni roboczych EBC od otrzymania projektu sprawozdania producent może wnieść uwagi do jego treści. Przed powiadomieniem producenta o wyniku następczej inspekcji bezpieczeństwa zgodnie z art. 10, EBC sporządza ostateczną wersję sprawozdania uwzględniając uwagi producenta.

Artykuł 10

Wynik następczych inspekcji bezpieczeństwa

1. Jeżeli sprawozdanie, o którym mowa w art. 9, stwierdza, że nie doszło do naruszeń, zespół inspekcji bezpieczeństwa zawiadamia producenta o pozytywnym zakończeniu następczej inspekcji bezpieczeństwa.

2. Jeżeli sprawozdanie, o którym mowa w art. 9, stwierdza naruszenie, którego zespół inspekcji bezpieczeństwa nie uznał za bezpośrednie i poważne zagrożenie dla integralności banknotów euro i ich składników, nie wywiera ono skutków dla pełnej albo tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa producenta.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zespół inspekcji bezpieczeństwa zawiadamia producenta:

- a) o naruszeniu;
- b) o tym, że w bieżącej chwili EBC nie zamierza wydawać decyzji określonych w art. 12–15; oraz
- c) że naruszenie powinno zostać usunięte w terminie wspólnym do wagi naruszenia.

4. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 9, stwierdza naruszenie, które wymaga wydania przez EBC jednej z decyzji określonych w art. 12–15, EBC wydaje taką decyzję z zastosowaniem procedury i terminu określonych w art. 11.

5. W odniesieniu do sytuacji określonych w ust. 1–3, termin, w którym zespół inspekcji bezpieczeństwa informuje producenta na piśmie o wyniku następczej inspekcji bezpieczeństwa wynosi 20 dni roboczych EBC od otrzymania uwag producenta do projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 4, lub od upływu terminu do przedstawienia uwag zgodnie z tym przepisem. Do pisma do producenta zespół inspekcji bezpieczeństwa załącza ostateczną wersję sprawozdania.

ROZDZIAŁ V

SKUTKI NARUSZENIA

Artykuł 11

Procedura podejmowania decyzji

1. Przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w art. 12–15, EBC:

- a) ocenia naruszenie biorąc pod uwagę ostateczną wersję sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 4; oraz
- b) informuje producenta na piśmie o decyzji, którą wydaje w terminie 30 dni roboczych EBC od chwili otrzymania uwag producenta do projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 4, określając:
 - (i) naruszenie;
 - (ii) miejsce produkcji, zabezpieczony element banknotów euro oraz działalność, której dotyczy decyzja;
 - (iii) dzień wejścia decyzji w życie; oraz
 - (iv) uzasadnienie decyzji.

2. W każdym przypadku wydania przez EBC decyzji na podstawie art. 13–15, decyzja powinna być współmierna do wagi naruszenia. O wydanej decyzji, jej zakresie i okresie jej stosowania EBC może poinformować KBC oraz wszystkich akredytowanych producentów, informując w takim przypadku, że KBC zostaną zawiadomione w przypadku jakiegokolwiek dalszej zmiany w statusie producenta.

Artykuł 12

Decyzja ostrzegawcza

1. Jeżeli: a) w ostatecznej wersji sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 4, stwierdzono co najmniej jedno naruszenie rodzaju określonego w art. 10 ust. 2; oraz b) ten rodzaj naruszenia stwierdzono już dwukrotnie w ramach trzech ostatnich inspekcji bezpieczeństwa przeprowadzonych w tym miejscu produkcji (niezależnie od tego, czy naruszenia te dotyczą tego samego przepisu reguł bezpieczeństwa), EBC udziela producentowi ostrzeżenia w formie decyzji.

2. W pisemnym ostrzeżeniu wydanym zgodnie z ust. 1 uprzedza się, że w przypadku jakiegokolwiek kolejnego naruszenia rodzaju, o którym mowa w art. 10 ust. 2 (niezależnie od tego, czy takie naruszenie będzie dotyczyło tego samego przepisu reguł bezpieczeństwa, co którekolwiek z poprzednich naruszeń), EBC wyda decyzję, o której mowa w art. 14.

Artykuł 13

Zawieszenie pełnej akredytacji bezpieczeństwa w odniesieniu do nowych zamówień

Jeżeli w ostatecznej wersji sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 4, stwierdzono naruszenie, które zespół inspekcji bezpieczeństwa uznał za bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa banknotów euro lub ich składników, ale producent był w stanie wykazać podczas inspekcji bezpieczeństwa, że nie doszło do utraty, kradzieży ani ujawnienia zabezpieczonych elementów banknotów euro, EBC wydaje decyzję, w której:

- a) wyznacza producentowi odpowiedni termin na usunięcie naruszenia;
- b) zawiesza do upływu terminu, o którym mowa w lit. a) pełną akredytację bezpieczeństwa producenta w zakresie jego uprawnienia do przyjmowania nowych zamówień dotyczących danego zabezpieczonego elementu banknotów euro (w tym do uczestnictwa w procedurach przetargowych dotyczących tego zabezpieczonego elementu banknotów euro); oraz
- c) uprzedza o automatycznym cofnięciu pełnej akredytacji bezpieczeństwa producenta z chwilą upływu wskazanego w lit. a), jeżeli producent przed upływem tego terminu nie wykaże EBC, że naruszenie zostało usunięte.

Artykuł 14

Cofnięcie pełnej lub tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa

1. EBC wydaje decyzję o cofnięciu przyznanej producentowi pełnej akredytacji bezpieczeństwa w następujących przypadkach:

a) jeżeli w ostatecznej wersji sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 4, stwierdzono naruszenie reguł bezpieczeństwa:

- (i) uznane za bezpośrednie i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa banknotów euro lub ich składników, a producent nie wykazał podczas inspekcji bezpieczeństwa, że nie doszło do utraty, kradzieży ani ujawnienia zabezpieczonych elementów banknotów euro;
- (ii) wskazujące zespołowi inspekcji bezpieczeństwa na okoliczność, że naruszenie, które doprowadziło do wydania przez EBC decyzji zgodnie z art. 13, nie zostało usunięte w terminie określonym w tej decyzji EBC; lub
- (iii) tego samego typu, co przypadek naruszenia, w związku z którym udzielono już ostrzeżenia zgodnie z art. 12; lub

b) w przypadku, gdy:

- (i) producent odmawia zapewnienia zespołowi inspekcji bezpieczeństwa natychmiastowego dostępu do miejsca produkcji;
- (ii) zachodzi naruszenie art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 5 lub art. 3 ust. 6; lub
- (iii) z jakiegokolwiek innego powodu EBC ma odpowiednie podstawy do stwierdzenia, że zachowanie producenta może zagrozić integralności banknotów euro jako środka płatniczego.

2. EBC wydaje decyzję o cofnięciu przyznanej producentowi tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa w następujących przypadkach:

- (i) zachodzi naruszenie art. 4 ust. 4; lub
- (ii) z jakiegokolwiek innego powodu, EBC ma odpowiednie podstawy do stwierdzenia, że zachowanie producenta może zagrozić integralności banknotów euro jako środka płatniczego.

3. W decyzji o cofnięciu akredytacji bezpieczeństwa EBC określa termin, po upływie którego producent może ponownie wystąpić o przyznanie pełnej lub tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa zgodnie z art. 5.

4. W przypadku, gdy posiadanie zabezpieczonych elementów banknotów euro przez producenta po cofnięciu akredytacji mogłoby zagrozić integralności banknotów euro jako środka płatniczego, EBC może zobowiązać producenta

do podjęcia środków takich jak przekazanie EBC lub KBC określonych zabezpieczonych elementów banknotów euro albo ich zniszczenie, w celu zapewnienia, że po wejściu w życie decyzji o cofnięciu akredytacji bezpieczeństwa producent nie będzie już posiadał żadnych takich zabezpieczonych elementów banknotów euro.

Artykuł 15

Procedura zawieszenia zabezpieczonej działalności związanej z euro w nadzwyczajnych okolicznościach

1. W nadzwyczajnych okolicznościach, w przypadku stwierdzenia przez zespół inspekcji bezpieczeństwa naruszenia uznanego za na tyle poważne, że w braku podjęcia natychmiastowych działań mogłoby on zagrozić integralności banknotów euro jako środka płatniczego, zespół inspekcji bezpieczeństwa może zawiesić ze skutkiem natychmiastowym określoną zabezpieczoną działalność związaną z euro. Zawieszenie takie powinno być proporcjonalne do wagi naruszenia. Zespół inspekcji bezpieczeństwa może również zobowiązać akredytowanego producenta do podjęcia środków przewidzianych w art. 14 ust. 4 w celu zapewnienia, że w okresie zawieszenia nie posiada on określonych zabezpieczonych elementów banknotów euro. Akredytowany producent informuje zespół inspekcji bezpieczeństwa o innych producentach, którzy mogą być pośrednio dotknięci przez zawieszenie, jako klienci lub dostawcy.

2. Po wydaniu postanowienia o zawieszeniu zgodnie z ust. 1 EBC niezwłocznie ocenia ten środek oraz podejmuje jedną z decyzji, o których mowa w art. 12–14, lub decyduje o uchyleniu zawieszenia. Podejmując taką decyzję EBC stosuje procedurę określoną w art. 11.

Artykuł 16

Rejestr akredytacji bezpieczeństwa prowadzony przez EBC

1. EBC prowadzi rejestr akredytacji bezpieczeństwa. Rejestr:

- a) wymienia producentów, którym przyznano pełną lub tymczasową akredytację bezpieczeństwa i odpowiednie miejsca produkcji;
- b) wskazuje dla każdego miejsca produkcji zabezpieczoną działalność związaną z euro oraz zabezpieczone elementy banknotów euro, dla których przyznano pełną lub tymczasową akredytację bezpieczeństwa;
- c) wskazuje wszelkie warunki szczegółowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. g); oraz
- d) odnotowuje wygaśnięcie wszelkich tymczasowych akredytacji bezpieczeństwa.

2. EBC udostępnia informacje z rejestru wszystkim KBC oraz innym akredytowanym producentom.

3. W przypadku wydania decyzji na podstawie art. 13 EBC wpisuje do rejestru czas zastosowania środka oraz wszelkie zmiany w statusie odnoszące się do nazwy producenta, miejsca produkcji oraz zabezpieczonego elementu banknotów euro lub zabezpieczonej działalności związanej z euro, których środek ten dotyczy.

4. W przypadku wydania decyzji na podstawie art. 14 EBC wykreśla z rejestru nazwę producenta, miejsce produkcji, zabezpieczony element banknotów euro oraz zabezpieczoną działalność związaną z euro.

5. W przypadku zawieszenia zabezpieczonej działalności związanej z euro w nadzwyczajnych okolicznościach zgodnie z art. 15, EBC zawiadamia wszystkich producentów będących podmiotami trzecimi, o których mowa w art. 15 ust. 1, a którzy mogą zostać dotknięci skutkami zawieszenia, o zawieszeniu oraz o tym, że dalsze informacje dotyczące statusu zawieszono akredytowanego producenta zostaną podane po dokonaniu oceny zawieszenia przez EBC i wydaniu przez niego decyzji na podstawie art. 15 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Procedura odwoławcza

1. W przypadku wydania przez EBC decyzji:

- (i) o odrzuceniu wniosku o wszczęcie procedury akredytacji bezpieczeństwa;
- (ii) o odmowie przyznania pełnej lub tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa;
- (iii) o przyznaniu tymczasowej akredytacji bezpieczeństwa w odpowiedzi na wniosek o pełną akredytację bezpieczeństwa; lub
- (iv) na podstawie art. 12–15,

producent może w ciągu 30 dni roboczych EBC od powiadomienia o takiej decyzji złożyć do Rady Prezesów pisemny wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy. Producent powinien uzasadnić odwołanie oraz załączyć wszystkie informacje na jego poparcie.

2. Jeżeli producent wyraźnie wnosi o to w odwołaniu, podając dodatkowe uzasadnienie w tym względzie, Rada

Prezesów może zawiesić wykonanie decyzji będącej przedmiotem procedury odwoławczej.

3. Rada Prezesów rozpatruje ponownie sprawę, biorąc pod uwagę odwołanie złożone przez producenta i powiadamia go pisemnie o swojej decyzji, podając jej uzasadnienie, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania odwołania.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się bez uszczerbku dla jakichkolwiek uprawnień wynikających z art. 230 i 232 Traktatu.

Artykuł 18

Zmiana w przepisach obowiązujących

Artykuł 7 ust. 1 lit. c) wytycznych EBC/2004/18 otrzymuje brzmienie:

„c) zakład drukarski otrzyma pełną lub tymczasową akredytację bezpieczeństwa przyznaną przez EBC zgodnie z decyzją EBC/2008/3 z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie procedur akredytacji bezpieczeństwa dla producentów zabezpieczonych elementów banknotów euro oraz zostanie uznany za kwalifikowany przez Radę Prezesów, działającą w oparciu o dokonaną przez Zarząd ocenę przestrzegania przez zakład następujących regulacji:

- (i) wymogów EBQR ustalonych odrębnie przez Zarząd przy uwzględnieniu stanowiska Komitetu ds. Banknotów;
- (ii) wymogów w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa ustalonych odrębnie przez Zarząd przy uwzględnieniu stanowiska Komitetu ds. Banknotów; oraz
- (iii) wymogów przyjaznej dla środowiska produkcji banknotów ustalonych odrębnie przez Zarząd przy uwzględnieniu stanowiska Komitetu ds. Banknotów.”.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 2 czerwca 2008 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 15 maja 2008 r.

Prezes EBC

Jean-Claude TRICHET

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/403/WPZiB

z dnia 29 maja 2008 r.

zmieniające wspólne działanie 2007/805/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 6 grudnia 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/805/WPZiB w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej⁽¹⁾ na okres upływający dnia 31 grudnia 2008 r.

(2) W art. 5 ust. 1 wspólnego działania 2007/805/WPZiB określono finansową kwotę odniesienia wynoszącą 1 200 000 EUR przewidzianą na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) do dnia 31 maja 2008 r. Ta finansowa kwota odniesienia powinna zostać podwyższona o 890 000 EUR, aby pokryć wydatki związane z pozostałym okresem obowiązywania mandatu SPUE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2007/805/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem mandatu SPUE w okresie od dnia 6 grudnia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. wynosi 2 090 000 EUR.”;

2) skreśla się art. 5 ust. 4.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 maja 2008 r.

W imieniu Rady

A. VIZJAK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 45.